

Univerzita Pavla Jozefa Šafárika v Košiciach	2
Vysokoškoláci a covid automat	3
Televízia, Televízne noviny, 14. 8. 2021, 19:16	
Príbehy obyčajných ľudí	5
Tlač, Denník SME, 14. 8. 2021	
Technológie a sociálne siete vám čas nekradnú	6
Tlač, Denník SME, 14. 8. 2021	
Slovenské univerzity dávajú na výber: Očkovaný nemusí bývať na izbe s neočkovaným	9
Online, topky.sk, 14. 8. 2021, 7:00	
Simona pomáha ľuďom bez domova. Tí jej rozprávajú príbehy, ktoré chytia za srdce každého (ROZHOVOR)	11
Online, startitup.sk, 15. 8. 2021, 16:39	
Univerzity pracujú na podmienkach na internátoch, zatiaľ nemajú presné usmernenia	15
Online, webnoviny.sk, 14. 8. 2021, 18:52	
Všímajme si drobné príbehy obyčajných ľudí	16
Online, komentare.sme.sk, 13. 8. 2021, 12:53	
Odmietol lukratívnu prácu v USA. Kvalitnú medicínu chcel robiť v Košiciach	17
Online, kosice.korzar.sme.sk, 15. 8. 2021, 0:00	
Fakulty a ústavy UPJŠ	19
Vysokoškoláci a covid automat	20
Televízia, Televízne noviny, 14. 8. 2021, 19:16	
Internáty čakajú na inštrukcie	22
Televízia, Správy RTVS, 14. 8. 2021, 19:31	
Príbehy obyčajných ľudí	23
Tlač, Denník SME, 14. 8. 2021	
Univerzity pracujú na podmienkach na internátoch, zatiaľ nemajú presné usmernenia	24
Online, webnoviny.sk, 14. 8. 2021, 18:52	
Všímajme si drobné príbehy obyčajných ľudí	25
Online, komentare.sme.sk, 13. 8. 2021, 12:53	
Univerzitné pracoviská	26
Slovenské univerzity dávajú na výber: Očkovaný nemusí bývať na izbe s neočkovaným	27
Online, topky.sk, 14. 8. 2021, 7:00	
Vysokoškolské internáty zvažujú možnosti: Môže očkovaný odmietnuť bývať na izbe s neočkovaným?	29
Online, hlavnydennik.sk, 14. 8. 2021, 14:16	

Univerzita Pavla Jozefa Šafárika v Košiciach

Vysokoškoláci a covid automat [🔗](#)

📅 14. 8. 2021, 19:16, Relácia: **Televízne noviny**, Stanica: **Markíza**, Vydavateľ: **MARKÍZA - SLOVAKIA, spol. s.r.o.**, Sentiment: **Negatívny**, Téma: **Univerzita Pavla Jozefa Šafárika v Košiciach**, Kľúčové slová: **Univerzita Pavla Jozefa Šafárika v Košiciach, vedenie UPJŠ OR vedenie Univerzity Pavla Jozefa Šafárika**
GRP: 7,50 OTS: 0,08 AVE: 30375 Eur

Viktor VINCZE, moderátor:

Vysokoškoláci ťahajú za kratší koniec.

Mária CHRENEKOVÁ PIETROVÁ, moderátorka:

Zatiaľ čo mladší žiaci a stredoškoláci budú do škôl chodiť aj v čiernych okresoch, výučba na univerzitách sa obmedzí už v oranžovej farbe.

Monika GRZNÁROVÁ, redaktorka:

Eliška posledné dva ročníky strednej školy strávila viac času doma ako v triede. Od septembra začína študovať na vysokej škole, no zatiaľ nevie, ako bude jej štúdiu prebiehať.

Eliška IŠTOKOVÁ, študentka VŠ:

Zatiaľ tie informácie sú, povedzme, že nulové, pretože jediné, čo nám nahodili je, že budeme študovať. Nič iné nemáme a nič iné, bohužiaľ, neviem zatiaľ, aj keď vlastne tie informácie nám už dávno boli prisľúbené.

Monika GRZNÁROVÁ, redaktorka:

Podľa covid automatu sa všetci študenti do učební dostanú len v zelených okresoch. Ak sa región zafarbí na oranžovo, bez limitov sa budú učiť len študenti zdravotníckych odborov. V ostatných obmedzia podľa počtu.

Filip ŠURAN, predseda ŠRVŠ:

Keď je tam napríklad daných, že 20 študentov alebo 120 študentov zaočkovaných, tak nie je jasné, či sa to vzťahuje na celú vysokú školu, na fakultu, na ústav, na jednu budovu, na jednu miestnosť alebo vlastne čo sa tým myslí.

Andrea HAJDÚCHOVÁ, Iniciatíva Dajme deťom hlas:

Je tu diskriminácie podľa odborov. Už v tej oranžovej fáze, v tej prvej, napríklad bez rôznych podmienok môžu chodiť na vysokú školu študenti zdravotných odborov, ale všetky ostatné odbory už majú diskrimináciu.

Monika GRZNÁROVÁ, redaktorka:

Ak by sa akademický rok začal budúci týždeň, obmedzenia by sa dotkli univerzít na východe Slovenska.

Tomáš ZAVATČAN, hovorca Univerzity Pavla Jozefa Šafárika v KE:

Koncom augusta budeme na úrovni **vedenia Univerzity Pavla Jozefa Šafárika v Košiciach** vyššie špecifikovať podmienky výučby a fungovania univerzitných pracovísk v zimnom semestri.

Ervin LUMNITZER, prorektor pre vzdelávania Technická univerzita v KE:

Keďže začíname výučbu 20. septembra, čo je ešte takmer jeden a pol mesiaca, dodnes skutočne nevieme povedať, či začneme prezenčnou formou alebo pôjdeme dištančnou formou.

Monika GRZNÁROVÁ, redaktorka:

Nejasnosti sú aj okolo internátov. Otvorené majú byť len pre tých, ktorým bude umožnené prezenčné vyučovanie.

Filip ŠURAN, predseda ŠRVŠ:

Stále máme veľké množstvo študentov, ktorí doma nemajú vyhovujúce podmienka na to, aby sa mohli zúčastňovať dištančnej výučby, či už sú to slabšie sociálne pomery, komplikovaná situácia v rodine a pre týchto študentov je to akýsi únik na ten internát.

Svetlana SÍTHOVÁ, štátna tajomníčka MŠ:

Toto je ešte stále ako keby v rokovaní interných medzi ministerstvami a hlavne medzi ministrom nášho školstva a pánom ministrom zdravotníctva.

Monika GRZNÁROVÁ, redaktorka:

Podrobnosti nástupu do škôl Ministerstvo školstva zverejní budúci týždeň. Jozef Demeter a Monika Grznárová, televízia Markíza.

Príbehy obyčajných ľudí [🔗](#)

📅 14. 8. 2021, Zdroj: **Denník SME**, Strana: 18, Vydavateľ: **Petit Press**, Autor: **Marcela Uhrina Autor**, Sentiment: **Negatívny**, Téma: **Univerzita Pavla Jozefa Šafárika v Košiciach**, Kľúčové slová: **UPJŠ**

Vytlačených: 26 655 ks GRP: 5,25 OTS: 0,05 AVE: 1848 Eur

Rubrika: 50 postrehov

Aj najbanálnejší príbeh nám môže objasniť históriu či poukázať na prítomnosť.

V roku 2016, v čase vrcholiacej migračnej krízy, mi mama povedala, že pri pohľade na ženy v Idomeni si predstavuje vlastnú tehotnú mamu, ako s ňou a sestrou odchádza do Sudet, a že uvažuje nad jej strachom.

Mama bola karpatská Nemka zo Smolníckej Huty. Mala tri roky, jej sestra dva a niekedy v roku 1944 museli odísť s mamou a so starou mamou, omikou, z rodnej dediny. Lebo Nemci, lebo Rusi, lebo dekréty, lebo vojna, všeličo a zároveň nič.

Na ceste sa k nim zvláštnym spôsobom pridral brat. Narodil sa v lágri niekde v severných Čechách. Vrátili sa v roku 1945 so zastávkou v akomsi koncentračnom tábore na Slovensku.

Francúzska existencialistická spisovateľka a filozofka Simone de Beauvoir v útlej eseji o poslednej ceste svojej umierajúcej mamy Veľmi ľahká smrť detailne opísala svoje pocity, predovšetkým sa však s mamou, ktorá žila obrátená k vonkajšiemu svetu, stratená v sebe samej, neustále rozprávala a zapisovala si jej príbehy a spomienky.

Na túto esej som často spomínal v prvých mesiacoch tohto roku, keď som až do maminho skonu v máji denne pri nej večer sedával na peľasti rozheganej postele a buď som jej čítal z knihy, alebo ju nútil do spomínania.

Obraz pražského Václavského námestia, kde s bratovým nočníkom v ruke cupitá za mamou a sestrou, mi ustatým hlasom rozprávala spoza zavretých viečok. Obraz je nejasný, však bola maličká. Vtedy som mame pripomenul, čo sa nám podarilo vypátrať.

Historička Soňa Gabzdilová nám v štúdií Sústredovacie tábory na Slovensku v roku 1945 niečo naznačila. V Smolníku boli internované celé rodiny (medzi nimi najmladšie 4-mesačné dieťa a najstaršia 78-ročná žena), ktoré sa vrátili do Smolníka, resp. do Smolníckej Huty.

Mama vtedy cez slzy, ale aj radostne povedala, že konečne vieme viac: to štvormesačné dieťa bol určite jej brat.

Do zásuviek rodinných pamätí dlho ukladaný príbeh sa zrazu prepojil s veľkou históriou.

Z množstva iných príbehov rezonuje ešte jeden, obaja sme pri ňom slzili, bol som už jeho detským predstaviteľom.

Jeden deň môj starý otec odviazal nášho čierneho vĺčiaka a niekam s ním odišiel. Mama tvrdila, že otec, dobrák Imre báči, len chcel pomôcť chorému zvieratú aj chudobným ľuďom z osady, uvarili si z neho guláš.

Sediac vtedy na peľasti, vyrojili sa mi v hlave len nedávno v našej dedinskej krčmičke odpočuté slová. Na terase sedí niekoľko pripitých chlapov a strieľajú si zo spievajúcej, tiež podguráženej Rómky. Utekaj do osady, lebo príde Kotleba, utekaj, lebo potom sa ide na výlet do Osvienčimu.

Aké ohromne vysoké a pichľavé ploty tu máme vystavané z driemajúceho rasizmu. Radšej som mame, bývalej učiteľke, pripomenul, akú plnú vaňu kvetov sme doma vždy mali na Deň učiteľov. Uspokojená zaspala s nebadaným úsmevom na perách.

Autor: O čom treba hovoriť podľa Marcela Uhrina Autor vyučuje zoológiu a ekológiu v Ústave biologických a ekologických vied PF **UPJŠ**

Technológie a sociálne siete vám čas nekradnú

☐ 14. 8. 2021, Zdroj: **Denník SME**, Strany: 20, 21, Vydavateľ: **Petit Press**, Autor: **Monika Moravčíková**, Sentiment: **Negatívny**, Téma: **Univerzita Pavla Jozefa Šafárika v Košiciach**, Kľúčové slová: **Univerzita Pavla Jozefa Šafárika v Košiciach**

Vytlačných: 26 655 ks GRP: 5,25 OTS: 0,05 AVE: 6369 Eur

Úspešné dosahovanie cieľa sa spája najmä s vnútornou motiváciou, tvrdí psychologička Monika Hricová

Nepriateľov sústredenia je mnoho. Ako si poradiť s prokrastináciou?

Ak máte tendenciu odsúvať povinnosti a pracovné úlohy na neskôr, vedzte, že nie ste sami. Aj Leonardo da Vinci maľoval slávnu Monu Lisu šesťnásť rokov. Nikdy ju však nedokončil.

Hlavnou príčinou, prečo sa ľudia oddávajú prokrastinácii, je, že si síce vedia prikázať, aby niečo vykonali, no sami seba už nie sú schopní poslúchnuť.

„Viaceré výskumy potvrdzujú, že úspešné dosahovanie cieľa sa spája najmä s vnútornou motiváciou, teda s vierou jedinca, že plnenie cieľov robí z vlastného presvedčenia a pre vlastné uspokojenie,“ vysvetľuje pre SME psychologička Monika Hricová z Katedry psychológie Filozofickej fakulty **Univerzity Pavla Jozefa Šafárika v Košiciach**.

Hoci podľa dostupných výskumov mala práca z domu na motiváciu pracovať skôr pozitívny vplyv, sú aj takí, ktorých dovedla k maximálnemu otáľaniu a odkladaniu povinností. Ponúkame preto niekoľko rád, ktoré pomôžu prokrastináciu prekonať:

1.

Uvedomte si, že sa vám to deje

„Dobrym začiatkom je, ak vieme rozpoznať a uvedomiť si, že práve teraz prokrastinujeme. Preto treba hľadať spôsob (a zdokonaľovať ho), ako začať vnímať, čo práve robíme,“ hovorí psychologička Monika Hricová.

Zamyslite sa teda nad skutočnými dôvodmi, prečo odkladáte povinnosti, a ľahšie začnete dosahovať svoje ciele. Ľudia majú podľa Hricovej tendenciu viniť za svoju prokrastináciu napríklad sociálne siete, televíziu alebo iné povinnosti.

„Je však dôležité si uvedomiť, že tieto dôvody nikomu nič nekradnú, ľudia si čas kradnú sami,“ hovorí.

Viaceré štúdie už upozornili na to, že prokrastinácia nie je problémom s riadením nášho času, ale našich emócií. Z úlohy, ktorú odkladáme, sa cítíme zle – možno je to nuda, možno príliš ťažká úloha alebo sa bojíme zlyhania – a aby sme sa v danom okamihu cítili lepšie, začneme robiť niečo iné, napríklad pozeráť videá.

Často teda prokrastinujeme, aby sme dosiahli krátkodobý pozitívny „hedonický posun“, aj keď je to za cenu neskoršieho splnenia hlavného cieľa.

„Chce to odvahu zodpovedať si, čo sa práve v tej situácii s človekom deje. Z vlastnej praxe môžem povedať, že to, na čo klienti a klientky prichádzajú, sa im spravidla nepáči. No napriek tomu, že sú tieto zistenia bolestné, je to jediné východisko k tomu, ako sa pohnúť profesijne i osobnostne ďalej,“ hovorí pre SME aj profesionálny kouč Marek Urban.

S prokrastináciou sa často stretáva u svojich študentov a študentiek, ktorí odkladajú dokončenie diplomových prác práve preto, že sa boja života, ktorý bude nasledovať po skončení vysokej školy.

2.

Vytvorte si prostredie bez rušivých elementov

Ťažko sa sústredí, ak je okolo príliš veľa rozptyľujúcich podnetov či vecí.

„To súvisí aj s využívaním sociálnych sietí, ale napríklad aj vyskakovacích okien na monitore počítača alebo zvukových upozornení. Keď sa na to pozrieme z perspektívy teórie samoregulácie, práve tieto zábavky a upozornenia nám v nebadaných, ale významných útržkoch znižujú pozornosť,“ vysvetľuje Hricová.

Človek vtedy musí vynaložiť novú energiu na to, aby sa od letmo skontrolovaného četu prinavrátil k pôvodnej práci.

„To môže mať za následok, že na konci dňa už máme našu sebakontrolu natoľko oslabenú, že nemáme dostatočnú vôľu úlohu dokončiť,“ dodáva psychologička.

Urban hovorí, že nepriateľov sústredenia existuje veľa, deti počas lockdownu rozptyľovali mnohých rodičov aj viac ako sociálne siete.

„Opäť si však treba položiť otázku, či sú sociálne siete skutočne tým problémom, alebo sú iba symptómom niečoho, čo sa v našom živote deje. Skúsme si pri sledovaní sociálnych sietí položiť otázku: Čo by sme práve teraz robili, ak by sme neboli na sociálnej sieti? Potom sa môžeme zamyslieť nad tým, aký máme dôvod nerobiť tú druhú činnosť. To, čo o sebe zistíme, keď si pravdivo zodpovieme tieto otázky, sa nám možno nebude páčiť,“ dodáva.

3.

Vyhradte si chvíle na odpočinok

V súvislosti s prokrastináciou je dobré nastaviť si limit prestávky a po jej vypršaní sa vrátiť k predchádzajúcej činnosti. Práve vhodne zvolené prestávky a ich rozumné rozvrstvenie počas dňa, ale aj to, čo počas páuz robíme, môže pomôcť navrátiť vyčerpanú sebakontrolu a chuť pokračovať v práci.

„V tejto súvislosti odporúčam brať do úvahy fakt, že naša pozornosť je kvalitná len v určitom časovom úseku. Preto je vhodné si po hodine, maximálne hodine a pol intenzívnej práce dopriať krátku päťminútovú prestávku,“ odporúča Hricová.

Zároveň však upozorňuje, že prestávka by nemala byť využitá na kontrolu sociálnych sietí, ale skôr na realizáciu opačných činností, než sú tie kognitívne. Pauzu môžete využiť na to, aby ste si zacvičili, zabehali – hoci aj na mieste, alebo sa len tak prešli.

„Tým sa zlepší aj rovnováha medzi mentálnym a fyzickým fungovaním počas dňa,“ dodáva psychologička.

4.

Plánujte a nečakajte na posledný možný termín

S prokrastináciou často bojuje aj veľa umelcov a kreatívne pracujúcich ľudí.

„Čo sa týka tvorby, naučil som sa plánovať. Samozrejme, nie každý deň je vhodný na tvorbu, ale v zásade viem zamerať svoje sústredenie na konkrétne obdobie,“ hovorí hudobník Nikolaj Nikitin.

V hudbe a produkčných aktivitách patrí medzi typy ľudí, ktorí nečakajú na deadline, teda posledný možný termín, keď treba úlohu dokončiť. Neprijemných rutinných povinností sa chce zbaviť čím skôr, a preto ich obyčajne neodkladá. Profesionálny kouč Marek Urban hovorí, že aktívnemu plánovaniu je dobré venovať poslednú polhodinu pracovného dňa.

„Vieme, že na druhý deň potrebujeme splniť tri úlohy, takže ich zoradíme podľa priority a priradíme im adekvátny čas na ich vykonanie. Potom sa zamyslíme nad konkrétnymi krokmi, ako tieto ciele naplniť,“ hovorí.

Dôležité je podľa neho aj uistiť sa, či je plán realistický, teda či úlohy naozaj viete v danom čase splniť a či podmienky, v ktorých sa nachádzate, ich splnenie dovoľujú.

Vo všeobecnosti platí, že projekty, ktoré odsuniete a plánujete ich dokončiť, až „keď budete mať čas“, zväčša nezrealizujete vôbec.

Výskumy ukazujú, že len čo urobíte prvý krok k splneniu úlohy, bude jej nasledovanie oveľa jednoduchšie. Je to spôsobené psychologickým javom zvaným Zeigarnikov efekt, ktorý hovorí, že nedokončené úlohy nám skôr uviaznu v pamäti.

5.

Uvedomte si zdravotné riziká

Odsúvanie povinností spočiatku prináša dobrú náladu a ľahkú hlavu. S blížiacim sa termínom odovzdania úlohy sa však nálada začne prirodzene zhoršovať a výkon, ktorý podáme, môže byť horší.

„Pri chronickej prokrastinácii, teda vtedy, keď sa opakuje a stupňuje, môžeme uvažovať aj o klinicko-psychologických dôsledkoch nadmerného odsúvania povinností na naše zdravie,“ hovorí psychologička.

Chronická prokrastinácia sa podľa nej spája s nárastom úzkosti, subjektívne vnímaného stresu a so zvýšeným rizikom depresie.

„V tejto súvislosti je však niekedy ťažké odlíšiť, čo je príčina a čo dôsledok. Depresia sa prejavuje zníženou vôľou, motiváciou a odkladaním či zlyhávaním pri dosahovaní cieľov. V súvislosti s rizikom rozvoja chronickej prokrastinácie by sme mali spozornieť, ako sa naše prokrastinačné správanie stupňuje a najmä generalizuje aj na iné ciele mimo pracovných úloh,“ dodáva Hricová.

Výskum z roku 2015 naznačil, že chronická prokrastinácia môže byť spájaná aj s hypertenziou a srdcovo- cievnymi ochoreniami. Autori štúdie hovoria, že zníženie tendencie k chronickej odkladaniu o jeden bod (na päťbodovej škále prokrastinácie) by potenciálne znamenalo, že riziko zlého zdravia srdca by sa znížilo o 63 percent.

Najčastejšie typy prokrastinácie

vyhýbavá – odkladanie rozhodnutí/povinností je spojené so strachom z neúspechu alebo s úzkosťou vyplývajúcou z obáv z hodnotenia iných, môže prameniť aj z nedôvery v naše vlastné schopnosti. excitačná – jedinec úmyselne vyčkáva s plnením úloh, čím zvyšuje svoju úroveň stresu, čo mu následne spôsobuje príjemné vzrušenie pri plnení úlohy a pocit, že pracuje efektívnejšie a je výkonnejší. Hlavnou motiváciou tejto prokrastinácie je vzrušenie a nabudenie.

ilustračné Foto – adobe Stock

Autor: Monika Moravčíková

Slovenské univerzity dávajú na výber: Očkovaný nemusí bývať na izbe s neočkovaným

14. 8. 2021, 7:00, Zdroj: [topky.sk](#), Vydavateľ: Zoznam, s.r.o., Sentiment: Ambivalentný, Téma: Univerzita Pavla Jozefa Šafárika v Košiciach, Kľúčové slová: Univerzita Pavla Jozefa Šafárika v Košiciach, UPJŠ

Užívateľov za deň: 641.8 tis. GRP: 14,26 OTS: 0,14 AVE: 1682 Eur

Ilustračné foto

Zdroj: TASR - Martin Baumann

včera o 07:20

BRATISLAVA – Ak nebudete chcieť zaočkovaný študent bývať s nezaočkovaným, nemusí. Niektoré slovenské vysoké školy a univerzity otvorene priznali, že na takúto požiadavku budú prihliadať pri prideľovaní izieb na vysokoškolských internátoch.

V spoločnosti pozorujeme v téme očkovania veľké napätie. Zatiaľ čo jedna skupina vakcínu odmieta z rôznych dôvodov, druhá sa pre jej podanie rozhodla. Na základe toho však začala rezonovať nová diskusia a to ohľadom toho, či by mali pre obe skupiny platiť iné pravidlá a ak áno, tak v čom.

To, ako sa k tejto problematike postavia, museli riešiť aj vysoké školy pri prideľovaní ubytovania na svojich internátoch. Mnohé sa rozhodli vďaka zaočkovaným akceptovať. Možnosť výberu dáva aj Univerzita Komenského v Bratislave. Tá uviedla, že proces prideľovania ubytovania u nich prebiehal ešte v júli a momentálne si študenti vyberajú už konkrétnu izbu. "Pri prideľovaní ubytovania sme nezohľadňovali ani nezisťovali či sú alebo nie sú žiadatelia o ubytovanie zaočkovaní. V týchto dňoch však prebieha medzi ubytovanými dotazníkový prieskum, v ktorom zisťujeme podiel zaočkovaných a nezaočkovaných na všetkých internátoch UK," uviedli.

Zdroj: Getty Images

V prípade, že zaočkovaný študent nebude chcieť bývať s nezaočkovaným, môže požiadať o pridelenie inej izby. PCR testy však nateraz od nezaočkovaných študentov nevyžadujú. To sa ale môže zmeniť. "Sprisňovanie režimu závisí od vývoja epidemickej situácie a následných nariadení," uviedla univerzita.

Na zaočkovanosť bude prihliadať aj Prešovská univerzita v Prešove. Na pravidlách v súvislosti s ubytovaním študentov aktuálne ešte len pracujú, nakoľko do začiatku akademického roka je jeden a pol mesiaca a situácia, ako aj opatrenia sa pomerne rýchlo menia. "Samozrejme, epidemiologickú situáciu pravidelne monitorujeme a pravidlá pripravujeme tak, aby boli v súlade s aktuálnymi protipandemickými opatreniami a platnou legislatívou. V rámci ich nastavenia však univerzita plánuje zvýhodniť tých, ktorí budú zaočkovaní," jasne tvrdia.

Zdroj: TASR/Marko Erd

Akceptovať to, ak bude chcieť zaočkovaný študent bývať iba so zaočkovaným, bude aj **Univerzita Pavla Jozefa Šafárika v Košiciach**. "V prípade, ak zaočkovaný študent prejaví záujem o ubytovanie výlučne so zaočkovanou osobou, vedenie Študentských domovov **UPJŠ** v Košiciach zohľadní takúto požiadavku. Pri zavádzaní všetkých opatrení v ubytovacích zariadeniach **UPJŠ** budeme vychádzať z usmernení štátnych autorít," uviedli.

Univerzita Mateja Bela v Banskej Bystrici zasa avizovala, že plánuje určiť konkrétne pravidlá pre ubytovaných študentov, ktorých splnenie budú mať zaočkovaní študenti určite jednoduchšie. "Od nezaočkovaných študentov budeme vyžadovať na pravidelnej báze negatívne testy. Právo ubytovať sa v študentských domovoch UMB bude mať každý študent, ktorý bude dodržiavať stanovené pravidlá. Tie budú vychádzať z aktuálnej situácie s cieľom čo najviac chrániť ubytovaných študentov a zamestnancov UMB," informovali.

Zdroj: Topky:Ján Zemiar

Technická univerzita v Košiciach si v tomto smere dáva ešte načas. Zdôvodnili to tým, že semester sa u nich začína až 21. septembra a dotedy sa môže situácia zmeniť. "Na internátoch sme pripravení na rôzne varianty, v prípade potreby vieme zriadiť karanténne strediská tak, aby sme zabezpečili čo najplynulejší príchod študentov," uviedli. "Neplánujeme deliť študentov na očkovaných a neočkovaných, budeme postupovať podľa momentálne platných nariadení a odporúčaní príslušných orgánov. Prevádzka študentských domovov a jedální bude zabezpečená v zmysle aktuálnych epidemiologických opatrení, vydaných Úradom verejného zdravotníctva," uviedla.

Zdroj: Topky:Ján Zemiar

Riešenia v súvislosti so začiatkom akademického roka hľadá aj Trnavská univerzita v Trnave. "V každom prípade musíme rešpektovať všeobecne záväzné pravidlá, ktoré sú aktuálne platné a ktoré budú platné počas akademického roka. Tie nateraz nedovoľujú uprednostňovať zaočkovaných študentov pred nezaočkovanými ani pri vstupe na akademickú pôdu a ani pri prijímaní do ubytovacích zariadení," uviedol rektor univerzity René Bilík.

Ekonomická univerzita v Bratislave tvrdí, že v prípade, že bude situácia rovnaká, aká je v tomto období, nebude zavádzať žiadne obmedzenia ani opatrenia. "V prípade zhoršenia pandemickej situácie, budeme prijímať opatrenia operatívne," dodali.

Galéria

Simona pomáha ľuďom bez domova. Tí jej rozprávajú príbehy, ktoré chytia za srdce každého (ROZHOVOR)

15. 8. 2021, 16:39, Zdroj: startitup.sk , Vydavateľ: Startitup s.r.o., Autor: Lucia Jesenská, Sentiment: Pozitívny, Téma: Univerzita Pavla Jozefa Šafárika v Košiciach, Kľúčové slová: Univerzita Pavla Jozefa Šafárika v Košiciach, UPJŠ

Užívateľov za deň: 425.5 tis. GRP: 9,46 OTS: 0,09 AVE: 1279 Eur

Ľudia bez domova sú sociálne stigmatizovaní a často sa stávajú terčom nenávisťi

Simona je mladá študentka, ktorá sa snaží svojimi aktivitami priblížiť problematiku bezdomovectva

Okrem toho sa venuje aj dobrovoľníctvu, v rámci ktorého pomáha ľuďom, ktorí strechu nad hlavou nemajú

Simona Volesková je 20-ročná študentka na **UPJŠ (Univerzita Pavla Jozefa Šafárika v Košiciach)**, kde študuje medziodbor matematika a psychológia. Inklinuje však aj k umeniu.

To, čomu sa vo voľnom čase venuje najviac, je dobrovoľníctvo a práca s mládežou. Už na strednej škole sa rozhodla pomáhať ľuďom bez domova a podieľala sa aj na projekte, ktorý je zameraný nielen na podporu ľudí bez domova, ale aj približuje mladým ľuďom život bez na ulici.

Okrem Simony stoja za projektom aj študenti, ktorí sa nechceli ticho pozerať na smutné tváre ľudí bez domova. Pod záštitou Európskeho Zboru Solidarity tak vznikol projekt Homeless is more, ktorí okrem iného poukazuje na to, že bezdomovci nie sú takí, ako ich spoločnosť často vníma.

Ľuďom bez domova si začala pomáhať už ako tínedžerka. Prečo?

U nás doma sa o ľuďoch bez domova vždy hovorilo v dobrom. Dlhšie som rozmýšľala nad výdajom jedla, ale hanbila som sa ozvať, ani neviem prečo. Napokon som jedného dňa zaklopala na dvere a bolo. Zo začiatku boli prekvapení, no stretla som sa s veľkou podporou od môjho okolia. Občas som sa však stretla s otázkou, že či to robím za trest.

Za trest?

Zvláštne je, že najviac takýchto reakcií som dostala priamo od ľudí bez domova. Spoločnosťou odsudzovaní a prehladaní. Možno aj oni tak vnímali ľudí bez domova a teraz patria medzi nich.

Zrazu prídu na obed do charity a za pultom uvidia mladé dievčatá, ktoré sa k nim správajú rovnocenne. Zažila som tú chvíľu a boli prekvapení.

Bezdomovectvo je dlhodobý problém. Stále sa nájdu ľudia, ktorým to láme srdce. Ale keď to tak človek necíti, je to úplne prirodzené. Na mňa napríklad emočne nevyplývajú opustené zvieratá v útulku. Avšak, nerobí to zo mňa zlého alebo nesúcitného človeka, len mám srdce namierené pre niečo iné. Dôležité podľa mňa je, že keď cítíme potrebu niekde pomáhať, tak do toho treba ísť.

Pozrite si tento príspevok na Instagrame

Príspevok, ktorý zdieľa Homeless is more (@homelessismore)

Čo teda vlastne robíš, ako pomáhaš?

Ako som už spomínala, začala som chodiť na výdaj jedla do Samaritána. Raz týždenne som prišla na 2 hodiny robiť „časníčku“. Pripraviť miestnosť, roznášať jedlo, ktoré navarili dobrovoľníci, upratať a aj prehodiť pár slov s ľuďmi bez domova.

Po pár mesiacoch som sa dostala na školenie projektového manažmentu a neskôr na školenie ohľadom Európskeho zboru solidarity a solidárnych projektov. Tam sme s Michaelom Klamárom dostali nápad a vymysleli sme projekt Homeless is more, ktorý bol neskôr aj finančne podporený práve od ESC.

Som veľmi vďačná za toto školenie, lebo ma nakoplo k plánovaniu ďalších projektov. Môžu tak vznikáť a byť podporené skvelé veci, ktoré rozvíjajú a podporujú svoje okolie, no hlavne majú solidárne záujmy.

Čo je myšlienkou Homeless is more?

Za projektom Homeless is more nestojím len ja, ale aj ďalší skvelí ľudia, ktorí na chode a tvorbe projektu majú rovnako veľkú zásluhu. Bez Martina Baroša, Michaela Klamára, Adnana Al Aliho, Daniely Zimovej a Lenky Benčekovej by projekt nevyzeral tak ako teraz.

Projekt pod záštitou Európskeho zboru solidarity vznikol so zámerom dosiahnuť dva hlavné piliere. Prvým je vytvoriť atraktívne aktivity blízke pre mladých ľudí v našom veku, a tak im priblížiť prvé kroky v dobrovoľníctve. Naším druhým pilierom je zámer ukázať ľuďom bez domova, že mladým ľuďom na nich záleží a chcú s tým niečo začať robiť.

Pravá podstata solidárnej pomoci je fyzická prítomnosť v charite alebo inom teréne, venovanie svojho času a energie pre dobro niekoho iného. Taktiež som na strednej škole robila stredoškolskú odbornú činnosť zameranú na problematiku ľudí bez domova, kedy jedna z častí bol dotazník, v ktorom som sa pýtala ľudí, či chcú pomáhať a či vedia, kde sa dá. Už tam som sa o túto problematiku začala zaujímať.

Pozrite si tento príspevok na Instagrame

Príspevok, ktorý zdieľa Homeless is more (@homelessismore)

Aké boli výsledky dotazníka?

Z tohto dotazníka vyplynulo, že ľudia chcú pomáhať, ale nevedia ako a kde. Tak sme ako tím kamarátov napísali projekt a začali sme robiť rôzne akcie v podobe grilovačky, pečenia, varenia, zbierky oblečenia a prednášok.

Samozrejme ako tínedžeri, síce nás to mrzí, nemáme silu vyriešiť túto problematiku. No chceme urobiť aj tieto malé kroky, pretože aj tie sa rátajú. Či už z morálneho hľadiska vyjadriť solidárnosť alebo začať u ľudí budovať mienku, že takáto pomoc by mala byť normálna.

Pomohol tento projekt ľuďom v tvojom okolí pochopiť problémy, s ktorými ľudia bez domova bojujú?

Pochopiť by bolo silné slovo. Priblížiť určite áno. Ľudia okolo mňa začínajú túto tému so mnou diskutovať, pýtajú sa. Sú niektorí, ktorí sa do toho pustili prvýkrát a pokračujú v tom. Stále ma tak zahreje pri srdci, keď si spomeniem, ako sme v zime minulý rok urobili akciu pečenia medovníkov.

Pozerala som sa po miestnosti plnej neznámych ľudí, ako spolu valkajú cestu, zdobia perníky a zhovárajú sa. Áno, z núdze to ľudia bez domova nevytiahne, ale mladí ľudia zažili príjemnú skúsenosť s dobrovoľníctvom. Ľudia bez domova sa milo usmievali, keď sme im na ďalší deň doniesli medovníky, ktoré už dlho nemali.

Taktiež by som rada spomenula, že na naše akcie prišlo viac ako 80 dobrovoľníkov, ktorí predtým takúto skúsenosť nemali. Presne o nich v našom projekte ide. Ponúknuť im príležitosť prvýkrát niekam prísť a priložiť ruku k dielu. Niektorí prišli znova a znova.

Pozrite si tento príspevok na Instagrame

Príspevok, ktorý zdieľa Homeless is more (@homelessismore)

Prečo sa na ulici ocitá tak veľa ľudí?

Asi ti nedám úplne adekvátnu odpoveď. Je to veľmi individuálne. Môže za to ľudská povaha a osobné zlyhanie, nepriazeň rodiny, do ktorej sa človek narodí a ktorá mu nevytvorí správne podmienky na život. Ale tiež sa to môže stať zhodou nešťastných náhod spoločenského systému. Častokrát to všetko ide ruka v ruku.

Taktiež by som rada podotkla, že tých „klasických“ ľudí bez domova, s ktorými máme najviac skúseností, je o dosť menej ako iných typov. Sú aj skrytí ľudia bez domova, ktorí sa snažia žiť pre nás ešte normálny život. A taktiež tu je mnoho ľudí, ktorí ešte majú dom, ale z finančného hľadiska to už nezvládajú a hrozí im vysťahovanie. Táto problematika postihuje viac ľudí ako si myslíme.

Ako vnímajú ľudia bez domova tvoje aktivity?

Pýtajú sa, kedy prideme na výdaj jedla alebo nás pochvália za nejaký koláč či iné jedlo. Najviac to bolo vidno na letnej grilovačke, kedy nám rozprávali vtipy a cítili sa dobre.

Dúfam, že to vnímajú len pozitívne, pretože o to nám ide. Ak mám spomenúť nejaké zážitky, dobrých je až až. Rada spomínam na milé chvíle, keď som dostala pozvanie na kávičku, keď sa handrkovali ako veľmi koreniť jedlo, a tiež keď zostali po výdaji stravy, rozprávali sme sa o ich spomienkach a spolu sa na tom zabávali.

Taktiež boli aj mrazivé momenty, kedy jedného dňa neprišiel jeden pán. Zomrel na podchladenie od zimy, keďže sa mu nepodarilo zohnať si poriadny nocľah.

Pozrite si tento príspevok na Instagrame

Príspevok, ktorý zdieľa Homeless is more (@homelessismore)

Rozprávajú ľudia bez domova o tom, ako sa dostali na ulicu?

Mojím prvotným zámerom bolo chodiť na výdaj jedla a pýtať sa ich to, čo zaujíma každého: „Ako ste sa dostali na ulicu?“ No na túto otázku nemám žiadnu odpoveď. Zo začiatku som sa hanbila ich vypytovať sa na súkromné veci.

Keď som sa s pár ľuďmi zoznámila, pochopila som, že je to odo mňa veľmi neempatické. Sú to predsa ľudia, ako každý jeden z nás. Ja by som o svojej najväčšej chybe náhodnému človeku nepovedala. Preto som si stanovila nový cieľ – byť im blízka.

Stretla si sa s príbehom, ktorý si dodnes pamätáš?

Mám najradšej, keď mi ľudia bez domova rozprávajú o ich minulom živote. Jeden ako mladík jazdil na motorke, ďalší bol bývalý významný kulturista, jedna pani mi rozprávala, ako písala ospravedlnenky dcére, pretože jej dcéra neznášala školu.

Napočúvala som sa toľko vtipov a zážitkov, čo vystrájali ako mladí. Úplne normálne a dá sa povedať, že obyčajné rozhovory. No pritom tak podstatné a dôležité. Jeden z najsilnejších momentov bol, keď mi jedna pani povedala, že niekedy nemá peniaze na dámske hygienické potreby. Často si nevedomujeme, že tak prirodzená vec môže byť veľkým problémom pre niektoré ženy.

Často ľudia zastávajú názor, že ľudia bez domova sú alkoholici a môžu si za to sami. Ako to vnímaš ty, ako človek, ktorý je s týmito ľuďmi v kontakte?

Áno, je fakt, že väčšia časť ľudí bez domova má problém s alkoholom. Je to častá príčina toho, prečo niekto skončí na ulici. Bohužiaľ, ulica neposkytuje ideálne podmienky pre odvykanie si od závislosti, keďže to odvykanie má ťažký priebeh.

Niektorí ľudia majú problém odvyknúť si od svojich závislostí v pohodlí domova, nie to ešte keď ste na ulici a je to vašim vytrhnutím z reality od problémov. Nikoho sa nezastávam, ale zároveň tomu rozumiem.

To, že si za to ľudia môžu sami, je banálna výhovorka na to, aby sme nepodali pomocnú ruku. Po prvé, nie všetci si za to sami môžu. Človek s nízkym príjmom príde o dom nešťastnou náhodou, nemá podporu od ostatných a je na ulici.

Po druhé, aj keď to je vina daného človeka, nemalo by nás to odhovárať od pomoci, pretože o to väčšiu pomoc ten človek potrebuje. Fyzickú, ale aj psychickú, aby sa postavil na nohy, pretože zjavne nie je taký silný, aby to zvládol sám.

Pozrite si tento príspevok na Instagrame

Príspevok, ktorý zdieľa Homeless is more (@homelessnessmore)

Je pre človeka bez domova ťažké nájsť si prácu?

Stretla som sa s postojmi, že by si mali nájsť prácu. Avšak oni si prácu hľadajú, no väčšinou je to náročná fyzická práca, ku ktorej sa dostanú a nie sú schopní ju dlhodobo vykonávať. Nemajú každodenný prístup k čistému oblečeniu a sprche.

Ľudia bez domova nemajú priestor na poriadny spánok, pretože po nocovaní vonku nie je nikto z nich poriadne vyspatý. S tým teda súvisí aj to, že nemajú dostatočne veľa síl na to, aby pracovali v plnom nasadení.

Zmenil sa tvoj postoj voči ľuďom bez domova?

Skúsme si predstaviť, že sa ocitneme na ulici, či už našou vinou alebo nie. Lavička v parku alebo iné miesto sa nedobrovoľne stáva našou posteľou. Vonku sme obklopení zimou, pri sebe máme všetok svoj majetok v dvoch taškách a bojíme sa. Nevieme, kde budeme zajtra spať, či nás okoloidúci nezbijú, neznásilní a neokradne o to málo, čo máme.

Už len táto predstava pohne človekom. Potom, keď ich spoznáš, uvedomíš si, že sme všetci úplne rovnakí. Lahko sa nám pozerá zhora, keď sme umytí, sýti a máme domov, teda bezpečie.

Nevyberáme si, do akej rodiny sa narodíme a vo veľa prípadoch to je práve zlyhanie rodiny. Determinuje nás okolie, v ktorom vyrastáme a tiež kolektív, kde nadobúdame zmýšľanie. Keby sme len jedno z toho mali inak ako doteraz, boli by sme možno inými ľuďmi. Čiže áno, môj postoj sa po rokoch skúseností zmenil. Naučilo ma to byť citlivejšou, otvorenejšou a vyjsť z komfortnej zóny.

Mladý Slováky roky fotografoval svoju babku. Jej život predstaví v unikátnej knihe, na ktorú už vyzbieral tisíce eur

Čo ňa motivuje?

Úprimne, asi len to, že to dáva zmysel. Nie je za tým žiadna prevratná myšlienka spásy sveta. Je to oblasť v ktorej treba pomôcť, a tak ako veľa z nás, mám prostriedky, teda čas a silu, to robiť.

Veľmi sa mi páči idea charity Samaritán, v ktorej som pomáhala a s ktorou náš projekt spolupracuje. Pomoc je postavená na ľuďoch. Nájsť ľudí, ktorí majú čas a silu to robiť. Keď sa takí nájdu, celé má zmysel. Som za takých ľudí nesmierne rada, obdivujem ich.

Tento článok bol pôvodne publikovaný v januári 2021.

Zdieľať na Facebook

Zdieľať

Inšpiratívne príbehy Inšpiratívni Slováci Ľudské práva

Autor: Lucia Jesenská

Univerzity pracujú na podmienkach na internátoch, zatiaľ nemajú presné usmernenia [✉](#)

📅 14. 8. 2021, 18:52, Zdroj: [webnoviny.sk](#) [✉](#), Vydavateľ: iSITA s.r.o., Autor: SITA, Sentiment: Ambivalentný, Téma: Univerzita Pavla Jozefa Šafárika v Košiciach, Kľúčové slová: UPJŠ

Užívateľov za deň: 140,3 tis. GRP: 3,12 OTS: 0,03 AVE: 1098 Eur

14. 08. 2021

Foto: ilustračné, Getty images

SITA Zdroj: SITA

Slovenské univerzity ešte stále pracujú na podmienkach pri ubytovaní študentov, čakajú na vývin situácie aj na odporúčania a nariadenia zo strany Úradu verejného zdravotníctva SR (ÚVZ SR) či Ministerstva školstva, vedy, výskumu a športu SR (MŠVVaŠ SR).

Vyplýva to z odpovedí univerzít, ktoré oslovila agentúra SITA. Univerzita Pavla Jozefa Šafárika (**UPJŠ**) v Košiciach plánuje vychádzať aj zo záverov svojich vedeckých pracovníkov. Akadémia Policajného zboru v Bratislave ako rezortná škola Ministerstva vnútra SR bude prípadné opatrenia proti šíreniu ochorenia COVID-19 realizovať v zmysle usmernenia vedúceho hygienika daného ministerstva.

Budú dodržiavať usmernenia ministerstva školstva

Trenčianska univerzita Alexandra Dubčeka v Trenčíne bude podľa Lucie Petríkovej v otázkach ubytovania študentov dodržiavať všetky aktuálne platné opatrenia ÚVZ SR a usmernenia ministerstva školstva. „Nakoľko akademický rok začína až 27. septembra 2021, je dnes predčasné predpokladať, aká bude epidemická situácia v druhej polovici septembra. V každom prípade budeme 100-percentne pripravení na prezenčnú aj dištančnú formu výuky,“ vysvetlila. Riaditeľ Školských domov Univerzity Konštantína Filozofa v Nitre Peter Hrobár plánuje zaujať stanovisko až po zverejnení opatrení zo strany MŠVVaŠ SR. Tie by mal rezort zverejniť budúci týždeň v utorok 17. augusta 2021.

Riaditeľka kancelárie rektorky Akadémie Policajného zboru v Bratislave Zuzana Zajacová objasnila, že škola v súčasnosti neplánuje „deliť študentov na očkovaných a neočkovaných“. Chce naďalej pristupovať s maximálnou zodpovednosťou k dodržiavaniu prísnych hygienických opatrení. Peter Kimijan za Slovenskú zdravotnícku univerzitu v Bratislave uviedol, že zatiaľ nemajú presné postupy, pretože tie budú podľa neho dané až vzhľadom k vývoju situácie koncom augusta. „Robili sme si prieskum medzi študentami a cca 80 percent je zaočkovaných,“ doplnil.

U študentov očakávajú vakcináciu

Hovorca **UPJŠ** Tomáš Zaváčan podotkol, že opatrenia zaručujúce bezpečný príchod a ubytovanie študentov začiatkom zimného semestra akademického roka 2021/2022 prijímajú na základe odporúčaní a nariadení ÚVZ a MŠVVaŠ SR. Dodal, že aktualizácia už platných podmienok ubytovania bude vychádzať aj zo záverov odborníkov z radov ich vedeckých pracovníkov. „Aj keď momentálne neplánujeme žiadne zvýhodňovanie zaočkovaných či prijímanie prísnejších opatrení pre nezaočkovaných, očakávame od ubytovaných, že budú po vakcinácii a prispieť k zvýšenej kolektívnej bezpečnosti,“ ozrejmil. V závere augusta budú spresňovať podmienky výučby v zimnom semestri, ako aj režim fungovania všetkých univerzitných pracovísk.

Prešovská univerzita v Prešove apeluje na čo najvyššiu možnú mieru za očkovania. Ako ďalej uviedla jej hovorkyňa Anna Polačková, vedenie univerzity sa preto rozhodlo ponúknuť zamestnancom a študentom, ktorí ešte nie sú zaočkovaní, možnosť vakcinácie priamo v priestoroch univerzity. Dodala, že na pravidlách v súvislosti s ubytovaním študentov aktuálne pracujú, nakoľko do začiatku akademického roka je jeden a pol mesiaca a situácia, ako aj opatrenia, sa pomerne rýchlo menia. Poznamenala, že doposiaľ im nie je známa ani právna úprava, o ktorú by sa mohli v prípade zavádzania podmienok pri ubytovaní študentov oprieť. Epidemickú situáciu však pravidelne monitorujú a pravidlá pripravujú tak, aby boli v súlade s aktuálnymi protipandemickými opatreniami a platnou legislatívou. „V rámci ich nastavenia však univerzita plánuje zvýhodniť tých, ktorí budú zaočkovaní,“ uzavrela.

Zdieľať

Autor: SITA

Všímajme si drobné príbehy obyčajných ľudí

13. 8. 2021, 12:53, Zdroj: [komentare.sme.sk](https://www.komentare.sme.sk), Vydavateľ: Petit Press, Autor: Marcel Uhrin, Sentiment: Negatívny, Téma: Univerzita Pavla Jozefa Šafárika v Košiciach, Kľúčové slová: UPJŠ

Užívateľov za deň: 42.2 tis. GRP: 0,94 OTS: 0,01 AVE: 783 Eur

Aj najbanálnejší príbeh nám môže objasniť históriu či poukázať na prítomnosť.

Autor vyučuje zoológiu a ekológiu v Ústave biologických a ekologických vied PF **UPJŠ**

V roku 2016, v čase vrcholiacej migračnej krízy, mi mama povedala, že pri pohľade na ženy v Idomeni si predstavuje vlastnú tehotnú mamu, ako s ňou a sestrou odchádza do Sudet, a že uvažuje nad jej strachom.

Mama bola karpatská Nemka zo Smolníckej Huty. Mala tri roky, jej sestra dva a niekedy v roku 1944 museli odísť s mamou a so starou mamou, omikou, z rodnej dediny. Lebo Nemci, lebo Rusi, lebo dekréty, lebo vojna, všeličo a zároveň nič.

Na ceste sa k nim zvláštnym spôsobom pridal brat. Narodil sa v lágri niekde v severných Čechách. Vrátili sa v roku 1945 so zastávkou v akomsi koncentračnom tábore na Slovensku.

((piano))

Francúzska existencialistická spisovateľka a filozofka Simone de Beauvoir v útlej eseji o poslednej ceste svojej umierajúcej mamy Veľmi ľahká smrť detailne opisala svoje pocity, predovšetkým sa však s mamou, ktorá žila obrátená k vonkajšiemu svetu, stratená v sebe samej, neustále rozprávala a zapisovala si jej príbehy a spomienky.

Na túto esej som často spomínal v prvých mesiacoch tohto roku, keď som až do maminho skonu v máji denne pri nej večer sedával na peľasti rozheganej postele a buď som jej čítal z knihy, alebo ju nútil do spomínania.

Obraz pražského Václavského námestia, kde s bratovým nočníkom v ruke cupitá za mamou a sestrou, mi ustatým hlasom rozprávala spoza zavretých viečok. Obraz je nejasný, však bola maličká. Vtedy som mame pripomenul, čo sa nám podarilo vypátrať.

Historička Soňa Gabzdilová nám v štúdií Sústreďovacie tábory na Slovensku v roku 1945 niečo naznačila. V Smolníku boli internované celé rodiny (medzi nimi najmladšie 4-mesačné dieťa a najstaršia 78-ročná žena), ktoré sa vrátili do Smolníka, resp. do Smolníckej Huty.

Mama vtedy cez slzy, ale aj radostne povedala, že konečne vieme viac: to štvormesačné dieťa bol určite jej brat.

Do zásuviek rodinných pamätí dlho ukladaný príbeh sa zrazu prepojil s veľkou históriou.

Z množstva iných príbehov rezonuje ešte jeden, obaja sme pri ňom slzili, bol som už jeho detským predstaviteľom.

Jeden deň môj starý otec odviazal nášho čierneho vlčiaka a niekam s ním odišiel. Mama tvrdila, že otec, dobrák Imre báči, len chcel pomôcť chorému zvieratú aj chudobným ľuďom z osady, uvarili si z neho guláš.

Sediac vtedy na peľasti, vyrojili sa mi v hlave len nedávno v našej dedinskej krčmičke odpočuté slová. Na terase sedí niekoľko pripitých chlapov a strieľajú si zo spievajúcej, tiež podguráženej Rómky.

Utekaj do osady, lebo príde Kotleba, utekaj, lebo potom sa ide na výlet do Osvienčimu.

Aké ohromne vysoké a pichľavé ploty tu máme vystavané z driemajúceho rasizmu. Radšej som mame, bývalej učiteľke, pripomenul, akú plnú vaňu kvetov sme doma vždy mali na Deň učiteľov. Uspokojená zaspala s nebadaným úsmevom na perách.

Autor: Marcel Uhrin

Odmietol lukratívnu prácu v USA. Kvalitnú medicínu chcel robiť v Košiciach

15. 8. 2021, 0:00, Zdroj: [kosice.korzar.sme.sk](https://www.kosice.korzar.sme.sk), Vydavateľ: Petit Press, Autor: Lenka Haniková, Sentiment: Negatívny, Téma: Univerzita Pavla Jozefa Šafárika v Košiciach, Kľúčové slová: Univerzita Pavla Jozefa Šafárika v Košiciach

Užívateľov za deň: 31.3 tis. GRP: 0,70 OTS: 0,01 AVE: 769 Eur

Plánoval, že sa bude živiť hokejom.

KOŠICE. Michal Mitro sa narodil slovenským rodičom v Spojených štátoch amerických. Za oceánom začal hrať už ako trojročný hokej. Jeho snom bolo stať sa profesionálnym hráčom NHL.

Keď mal osem rokov, s rodinou sa presťahoval do Košíc, kde v hokeji pokračoval.

Ako šesťročný si však zranil koleno, kvôli čomu musel dvakrát podstúpiť operáciu.

Bolo jasné, že v kariére hokejistu už pokračovať nemôže.

„Odrazu som nevedel, čo budem v živote robiť,“ vysvetľuje 28-ročný Košičan.

Práve zranenie a s tým spojené operácie však napokon stáli na začiatku rozhodnutia venovať sa v budúcnosti medicíne.

Pri dvoch operáciách kolena mal totiž s ortopédom, ktorý ho operoval, veľmi dobré skúsenosti, čo ho v premýšľaní nad budúcim povoláním veľmi ovplyvnilo.

Medicínu neplánoval((piano))

V treťom ročníku na košickom Gymnáziu Tomáša Akvinského sa mu ešte ortopédia zdala ako nedosiahnuteľný sen. V záverečných ročníkoch sa preto musel viac „preorientovať“ na učenie.

„Mal som spolužiakov, ktorí vedeli, že chcem ísť na medicínu už od nástupu na gymnázium. Pre mňa však bola medicína niečo, čo som v živote vôbec neplánoval. Všetko bolo dovtedy o hokeji,“ vysvetľuje mladý Košičan.

Po maturite napokon nastúpil na medicínu na **Univerzitu Pavla Jozefa Šafárika v Košiciach**.

Obrovská konkurencia

Práve štúdium ho neskôr opäť zaviedlo do Spojených štátov. V piatom ročníku na medicíne išiel na stáž do Atlanty, kde pôsobil päť mesiacov na súkromnej ortopedickej klinike.

Absolvoval aj stáže v Harvardskej nemocnici v Bostone či v Northwesternskej nemocnici v Chicagu pod vedením tímového lekára hokejového klubu NHL Chicago Blackhawks.

Medzi stážistami v USA bola obrovská konkurencia a mladý Košičan tam stretol študentov z celého sveta. Boli tam ľudia z Číny, Japonska, Austrálie či Írska.

Ortopedická chirurgia totiž patrí v Spojených štátoch medzi najžiadanejšie odbory spolu s kardiouchirurgiou, intervenčnou rádiológiou či neurochirurgiou.

„Dostať sa do atestačného programu z ortopedickej chirurgie alebo v rámci určitého chirurgického odboru všeobecne je v USA ťažké aj pre samotných Američanov,“ opisuje Košičan.

Štúdiu obetoval takmer všetko

Na stáži v Atlante s ním boli natoľko spokojní, že ho po jej ukončení vyzvali, aby po absolvovaní štátnic na Slovensku premýšľal nad atestáciou a prácou ortopéda v Amerike.

Do Košíc sa teda po úspešnej stáži vrátil dokončiť šiesty ročník a hneď po ňom odletel do Spojených štátov, kde musel absolvovať rozdielové skúšky, aby tam mohol prácu ortopéda vykonávať.

Skúšky mu zabrali rok a pol života.

„Učil som sa vtedy od rána až do večera, celé dni. Na skúšky som potreboval brutálne nasadenie a tempo. Obetoval som tomu takmer všetok voľný čas, potenciál na vzťah či chvíle strávené s rodinou,“ opisuje mladý Košičan, ktorý strávil v Amerike tri roky.

Musel zväziť priority

Napokon sa mu tvrdá práca vyplatila. Tento rok mladého lekára prijali do atestačného programu ortopedickej chirurgie na univerzitu v Buffalo.

„V Spojených štátoch je to takmer nemožné. Na jeden program ortopedickej chirurgie sa hlási približne 600 ľudí. Bolo to pre mňa veľké zadosťučinenie za to všetko, čo som pre štúdium spravil a obetoval,“ opisuje.

S ponukou práce sa však pred ním objavila otázka, či si vie predstaviť život v Amerike ďalších 15 až 20 rokov.

„V jednom momente som sa musel rozhodnúť, čo budem v živote robiť ďalej a premyslieť si, či budem všetko orientovať len na kariéru v Amerike. Som však veľmi rodinne založený človek a napokon som sa rozhodol pre Slovensko z viacerých dôvodov.“

Návrat do Košíc zvažoval takmer dva mesiace, počas ktorých si to poriadne premyslel a v súčasnosti už vôbec nepochybuje nad tým, či sa rozhodol správne.

„Chcem teraz tvrdo pracovať doma, aby som raz bol rovnako šikovným operátorom, ako sú moji mentori,“ vysvetľuje.

Pandémia ho neodradila

Prostredie v košickej nemocnici, do ktorej nastúpil v apríli, pozná veľmi dobre, pretože tam trávil veľa času už ako medik popri štúdiu medicíny.

„Práve na ortopédii v Šaci som získal veľa znalostí a praktických skúseností, ktoré som následne využíval v Spojených Štátoch,“ opisuje začiatky praxe.

Dôležité v rozhodovaní o návrate domov bolo pre neho najmä to, že sa na súčasnom pôsobisku na Klinike muskuloskeletálnej a športovej medicíny-ortopédii môže rozvíjať.

Ani ťažká druhá vlna pandémie, ktorá slovenské zdravotníctvo v zime tvrdo preverila, mladého Košičana neodradila od práce na východe krajiny.

„Viem však o niektorých lekároch v prvej línii, ktorí boli naozaj vyhorení. Je ťažké vidieť pacientov masívne umierať. Bola to veľká záťaž na psychiku,“ hovorí.

Zo skúseností v zahraničí profituje

Mladý lekár hovorí, že ak majú medici možnosť, stáž v zahraničí by nemali vynechať. Pomôže im to získať iný pohľad na ich odbor a na fungovanie zdravotníctva.

„Je skvelé zobrať zo zahraničia to dobré a následne sa to snažiť zavádzať v zdravotníctve na Slovensku. Štúdium v zahraničí mi prinieslo veľký nadhľad na jeho fungovanie, či už ide o komunikáciu s pacientmi alebo prístup k operáciám. To všetko chcem využiť doma,“ opisuje.

Na štúdiu v Spojených štátoch vyzdvihuje najmä to, že študenti sa zameriavajú na prácu na klinike a majú väčší prístup k pacientom, rôznym trénerom či simulátorom.

Takisto môžu vidieť zblízka fungovanie na oddelení. „Majú tým pádom lepší nábeh na prácu v nemocnici po škole,“ dodáva.

Autor: Lenka Haniková

Fakulty a ústavy UPJŠ

Vysokoškoláci a covid automat [🔗](#)

📅 14. 8. 2021, 19:16, Relácia: **Televízne noviny**, Stanica: **Markíza**, Vydavateľ: **MARKÍZA - SLOVAKIA, spol. s.r.o.**, Sentiment: **Negatívny**, Téma: **Fakulty a ústavy UPJŠ**, Kľúčové slová: **Tomáš Zavatčan**

GRP: 7,50 OTS: 0,08 AVE: 30375 Eur

Vysokoškoláci a covid automat

Viktor VINCZE, moderátor:

Vysokoškoláci ťahajú za kratší koniec.

Mária CHRENEKOVÁ PIETROVÁ, moderátorka:

Zatiaľ čo mladší žiaci a stredoškoláci budú do škôl chodiť aj v čiernych okresoch, výučba na univerzitách sa obmedzí už v oranžovej farbe.

Monika GRZNÁROVÁ, redaktorka:

Eliška posledné dva ročníky strednej školy strávila viac času doma ako v triede. Od septembra začína študovať na vysokej škole, no zatiaľ nevie, ako bude jej štúdiu prebiehať.

Eliška IŠTOKOVÁ, študentka VŠ:

Zatiaľ tie informácie sú, povedzme, že nulové, pretože jediné, čo nám nahodili je, že budeme študovať. Nič iné nemáme a nič iné, bohužiaľ, neviem zatiaľ, aj keď vlastne tie informácie nám už dávno boli prisľúbené.

Monika GRZNÁROVÁ, redaktorka:

Podľa covid automatu sa všetci študenti do učební dostanú len v zelených okresoch. Ak sa región zafarbí na oranžovo, bez limitov sa budú učiť len študenti zdravotníckych odborov. V ostatných obmedzia podľa počtu.

Filip ŠURAN, predseda ŠRVŠ:

Keď je tam napríklad daných, že 20 študentov alebo 120 študentov zaočkovaných, tak nie je jasné, či sa to vzťahuje na celú vysokú školu, na fakultu, na ústav, na jednu budovu, na jednu miestnosť alebo vlastne čo sa tým myslí.

Andrea HAJDÚCHOVÁ, Iniciatíva Dajme deťom hlas:

Je tu diskriminácie podľa odborov. Už v tej oranžovej fáze, v tej prvej, napríklad bez rôznych podmienok môžu chodiť na vysokú školu študenti zdravotných odborov, ale všetky ostatné odbory už majú diskrimináciu.

Monika GRZNÁROVÁ, redaktorka:

Ak by sa **akademický** rok začal budúci týždeň, obmedzenia by sa dotkli univerzít na východe Slovenska.

Tomáš ZAVATČAN, hovorca **Univerzity Pavla Jozefa Šafárika** v KE:

Koncom augusta budeme na úrovni vedenia **Univerzity Pavla Jozefa Šafárika** v Košiciach vyššie špecifikovať podmienky výučby a fungovania univerzitných pracovísk v zimnom semestri.

Ervin LUMNITZER, **prorektor pre vzdelávanie** Technická univerzita v KE:

Keďže začíname výučbu 20. septembra, čo je ešte takmer jeden a pol mesiaca, dodnes skutočne nevieme povedať, či začneme prezenčnou formou alebo pôjdeme dištančnou formou.

Monika GRZNÁROVÁ, redaktorka:

Nejasnosti sú aj okolo internátov. Otvorené majú byť len **pre** tých, ktorým bude umožnené prezenčné vyučovanie.

Filip ŠURAN, predseda ŠRVŠ:

Stále máme veľké množstvo študentov, ktorí doma nemajú vyhovujúce podmienka na to, aby sa mohli zúčastňovať dištančnej výučby, či už sú to slabšie sociálne pomery, komplikovaná situácia v rodine a **pre** týchto študentov je to akýsi únik na ten internát.

Svetlana SÍTHOVÁ, štátna tajomníčka MŠ:

Toto je ešte stále ako keby v rokovaniach interných medzi ministerstvami **a** hlavne medzi ministrom nášho školstvom **a** pánom ministrom zdravotníctva.

Monika GRZNÁROVÁ, redaktorka:

Podrobnosti nástupu do škôl Ministerstvo školstva zverejní budúci týždeň. Jozef Demeter **a** Monika Grznárová, televízia Markíza.

Internáty čakajú na inštrukcie

14. 8. 2021, 19:31, Relácia: **Správy RTVS**, Stanica: **RTVS**, Vydavateľ: **Rozhlas a televízia Slovenska**, Sentiment: **Negatívny**, Téma: **Fakulty a ústavy UPJŠ**, Kľúčové slová: **Tomáš Zavatčan**
GRP: 3,03 OTS: 0,03 AVE: 11127 Eur

Janette ŠTEFÁNKOVÁ, moderátorka:

Vysoké školy a univerzity sa pomaly chystajú na príchod študentov, pripravujú plán ako zabezpečiť internáty tak, aby v nich nevznikli ohniská. Rozlišovať medzi očkovaným a nezaočkovaným zatiaľ neplánujú, pravidlá fungovania internátov aj škôl povie minister školstva v utorok.

Emília LENGYELOVÁ, redaktorka:

Nový Covidový automat odporúča, aby v regiónoch so zhoršenou pandemickou situáciou boli internáty otvorené pre študentov, ktorí sa učia prezenčne a buď sú očkovaní, testovaní alebo covid prekonali.

Filip ŠURAN, predseda Študentskej rady vysokých škôl:

Ten najväčší cieľ je to, aby tam nevzniklo žiadne epicentrum, z nášho pohľadu by aj toto bolo jedno z riešení.

Emília LENGYELOVÁ, redaktorka:

Pre školy sú kľúčové inštrukcie od ministerstva školstva, na návrat študentov sa aj napriek tomu univerzity pripravujú. V najväčšom internátnom mestečku v Bratislave budú musieť študenti nosiť v interiéri rúška a dodržiavať odstup. Zatvárať celý internát v prípade zhoršenia situácie, neplánujú. 10 % izieb bude slúžiť len na izoláciu.

Radomír MASARYK, prorektor Univerzity Komenského pre vonkajšie vzťahy:

Máme časť študentov, ktorí by reálne nemali kam ísť, sú napríklad z afrických krajín alebo sú to ľudia, ktorí trebárs nemajú rodičov alebo ich rodičia žijú v zahraničí, tak isto na internátoch býva veľa našich zamestnancov, doktorandov.

Emília LENGYELOVÁ, redaktorka:

Rozdiely medzi študentami zatiaľ robiť nebudú, no ak zaočkovaný študent nechce byť na izbe s nezaočkovaným, izbu mu vymenia.

študentka ubytovaná na internáte:

Nebudemna tom trvať, aby boli zaočkovaní, pokiaľ budú, tak budú, pokiaľ nebudú tak nevadí.

Lujza LAUDÁROVÁ, komunikácia a marketing. internát Mlyny, Bratislava:

Je tam možná výmena izby, podotýkam, že táto výmena izby nie je len tohtoročná záležitosť, ale fungovalo to aj po minulé roky.

Emília LENGYELOVÁ, redaktorka:

University v týchto dňoch zisťujú koľko vyučujúcich a študentov dostalo vakcínu. Národné centrum zdravotníckych informácií o tom údaje nemá.

Tomáš ZAVATČAN, hovorca **Univerzity Pavla Jozefa Šafárika**, Košice:

Momentálne prebieha prieskum formou anonymného dotazníka, keďže plánujeme mobilnú očkovaciu jednotku v priestoroch Univerzity začiatkom septembra.

Emília LENGYELOVÁ, redaktorka:

Je podľa teba dôležité, aby sa študenti očkovali?

študent ubytovaný na internáte:

Podľa mňa, keď chceme, aby škola bežala prezenčne, tak je to dôležité.

Emília LENGYELOVÁ, redaktorka:

Pravidlá fungovania internátov predstaví minister školstva, o postupe v prípade vzniku ohnisk zrejme budú rozhodovať regionálne úrady. Zimný semester začína na vysokých školách približne v polovici septembra, no už koncom prázdnin začnú na internáty prichádzať prví študenti. Emília Lengyelová, RTVS.

Príbehy obyčajných ľudí

📅 14. 8. 2021, Zdroj: **Denník SME**, Strana: 18, Vydavateľ: **Petit Press**, Autor: **Marcela Uhrina Autor**, Sentiment: **Negatívny**, Téma: **Fakulty a ústavy UPJŠ**, Kľúčové slová: **PF UPJŠ**

Vytlačení: 26 655 ks GRP: 5,25 OTS: 0,05 AVE: 1848 Eur

Rubrika: 50 postrehov

Aj najbanálnejší príbeh nám môže objasniť históriu či poukázať na prítomnosť.

V roku 2016, v čase vrcholiacej migračnej krízy, mi mama povedala, že pri pohľade na ženy v Idomeni si predstavuje vlastnú tehotnú mamu, ako s ňou **a** sestrou odchádza do Sudet, **a** že uvažuje nad jej strachom.

Mama bola karpatská Nemka zo Smolníckej Huty. Mala tri roky, jej sestra dva **a** niekedy v roku 1944 museli odísť s mamou **a** so starou mamou, omikou, z rodnej dediny. Lebo Nemci, lebo Rusi, lebo dekréty, lebo vojna, všeličo **a** zároveň nič.

Na ceste sa k nim zvláštnym spôsobom pridal brat. Narodil sa v lágri niekde v severných Čechách. Vrátili sa v roku 1945 so zastávkou v akomsi koncentračnom tábore na Slovensku.

Francúzska existencialistická spisovateľka **a** filozofka Simone de Beauvoir v útlej eseji o poslednej ceste svojej umierajúcej mamy Veľmi ľahká smrť detailne opísala svoje pocity, predovšetkým sa však s mamou, ktorá žila obrátená k vonkajšiemu svetu, stratená v sebe samej, neustále rozprávala **a** zapisovala si jej príbehy **a** spomienky.

Na túto esej som často spomínal v prvých mesiacoch tohto roku, keď som až do maminho skonu v máji denne pri nej večer sedával na peľasti rozheganej posteľe **a** buď som jej čítal z knihy, alebo ju nútil do spomínania.

Obraz pražského Václavského námestia, kde s bratovým nočníkom v ruke cupitá za mamou **a** sestrou, mi ustatým hlasom rozprávala spoza zavretých viečok. Obraz je nejasný, však bola maličká. Vtedy som mame pripomenul, čo sa nám podarilo vypátrať.

Historička Soňa Gabzdilová nám v štúdiu Sústreďovacie tábory na Slovensku v roku 1945 niečo naznačila. V Smolníku boli internované celé rodiny (medzi nimi najmladšie 4-mesačné dieťa **a** najstaršia 78-ročná žena), ktoré sa vrátili do Smolníka, resp. do Smolníckej Huty.

Mama vtedy cez slzy, ale aj radostne povedala, že konečne vieme viac: to štvormesačné dieťa bol určite jej brat.

Do zásuviek rodinných pamätí dlho ukladaný príbeh sa zrazu prepojil s veľkou históriou.

Z množstva iných príbehov rezonuje ešte jeden, obaja sme pri ňom slzili, bol som už jeho detským predstaviteľom.

Jeden deň môj starý otec odviazal nášho čierneho vlčiaka **a** niekam s ním odišiel. Mama tvrdila, že otec, dobrák Imre báči, len chcel pomôcť chorému zvieratú aj chudobným ľuďom z osady, uvarili si z neho guláš.

Sediac vtedy na peľasti, vyrojili sa mi v hlave len nedávno v našej dedinskej krčmičke odpočuté slová. Na terase sedí niekoľko pripitých chlapov **a** strieľajú si zo spievajúcej, tiež podguráženej Rómky. Utekaj do osady, lebo príde Kotleba, utekaj, lebo potom sa ide na výlet do Osvienčimu.

Aké ohromne vysoké **a** pichľavé ploty tu máme vystavané z driemajúceho rasizmu. Radšej som mame, bývalej učiteľke, pripomenul, akú plnú vaňu kvetov sme doma vždy mali na Deň učiteľov. Uspokojená zaspala s nebadaným úsmevom na perách.

Autor: O čom treba hovoriť podľa Marcela Uhrina Autor vyučuje zoológiu **a** ekológiu v Ústave biologických **a** ekologických vied **PF UPJŠ**

Univerzity pracujú na podmienkach na internátoch, zatiaľ nemajú presné usmernenia [↗](#)

📅 14. 8. 2021, 18:52. Zdroj: [webnoviny.sk](#) [↗](#), Vydavateľ: iSITA s.r.o., Autor: SITA, Sentiment: Ambivalentný, Téma: Fakulty a ústavy UPJŠ, Kľúčové slová: Tomáš Zavatčan

Užívateľov za deň: 140,3 tis. GRP: 3,12 OTS: 0,03 AVE: 1098 Eur

14. 08. 2021

Foto: ilustračné, Getty images

SITA Zdroj: SITA

Slovenské univerzity ešte stále pracujú na podmienkach pri ubytovaní študentov, čakajú na vývin situácie aj na odporúčania a nariadenia zo strany Úradu verejného zdravotníctva SR (ÚVZ SR) či Ministerstva školstva, vedy, výskumu a športu SR (MŠVVaŠ SR).

Vyplýva to z odpovedí univerzít, ktoré oslovila agentúra SITA. **Univerzita Pavla Jozefa Šafárika (UPJŠ)** v Košiciach plánuje vychádzať aj zo záverov svojich vedeckých pracovníkov. Akadémia Policajného zboru v Bratislave ako rezortná škola Ministerstva vnútra SR bude prípadné opatrenia proti šíreniu ochorenia COVID-19 realizovať v zmysle usmernenia vedúceho hygienika daného ministerstva.

Budú dodržiavať usmernenia ministerstva školstva

Trenčianska univerzita Alexandra Dubčeka v Trenčíne bude podľa Lucie Petríkovej v otázkach ubytovania študentov dodržiavať všetky aktuálne platné opatrenia ÚVZ SR a usmernenia ministerstva školstva. „Nakoľko **akademický** rok začína až 27. septembra 2021, je dnes predčasné predpokladať, aká bude epidemická situácia v druhej polovici septembra. V každom prípade budeme 100-percentne pripravení na prezenčnú aj dištančnú formu výuky,“ vysvetlila. Riaditeľ Školských domov Univerzity Konštantína Filozofa v Nitre Peter Hrobár plánuje zaujať stanovisko až po zverejnení opatrení zo strany MŠVVaŠ SR. Tie by mal rezort zverejniť budúci týždeň v utorok 17. augusta 2021.

Riaditeľka kancelárie rektorky Akadémie Policajného zboru v Bratislave Zuzana Zajacová objasnila, že škola v súčasnosti neplánuje „deliť študentov na očkovaných a neočkovaných“. Chce naďalej pristupovať s maximálnou zodpovednosťou k dodržiavaniu prísnych hygienických opatrení. Peter Kimijan za Slovenskú zdravotnícku univerzitu v Bratislave uviedol, že zatiaľ nemajú presné postupy, pretože tie budú podľa neho dané až vzhľadom k vývoju situácie koncom augusta. „Robili sme si prieskum medzi študentami a cca 80 percent je zaočkovaných,“ doplnil.

U študentov očakávajú vakcináciu

Hovorca **UPJŠ Tomáš Zavatčan** podotkol, že opatrenia zaručujúce bezpečný príchod a ubytovanie študentov začiatkom zimného semestra **akademického** roka 2021/2022 prijímajú na základe odporúčaní a nariadení ÚVZ a MŠVVaŠ SR. Dodal, že aktualizácia už platných podmienok ubytovania bude vychádzať aj zo záverov odborníkov z radov ich vedeckých pracovníkov. „Aj keď momentálne neplánujeme žiadne zvýhodňovanie zaočkovaných či prijímanie prísnejších opatrení pre nezaočkovaných, očakávame od ubytovaných, že budú po vakcinácii a prispejú k zvýšenej kolektívnej bezpečnosti,“ ozrejmil. V závere augusta budú spresňovať podmienky výučby v zimnom semestri, ako aj režim fungovania všetkých univerzitných pracovísk.

Prešovská univerzita v Prešove apeluje na čo najvyššiu možnú mieru za očkovania. Ako ďalej uviedla jej hovorkyňa Anna Polačková, vedenie univerzity sa preto rozhodlo ponúknuť zamestnancom a študentom, ktorí ešte nie sú zaočkovaní, možnosť vakcinácie priamo v priestoroch univerzity. Dodala, že na pravidlách v súvislosti s ubytovaním študentov aktuálne pracujú, nakoľko do začiatku **akademického** roka je jeden a pol mesiaca a situácia, ako aj opatrenia, sa pomerne rýchlo menia. Poznamenala, že doposiaľ im nie je známa ani právna úprava, o ktorú by sa mohli v prípade zavádzania podmienok pri ubytovaní študentov oprieť. Epidemickú situáciu však pravidelne monitorujú a pravidlá pripravujú tak, aby boli v súlade s aktuálnymi protipandemickými opatreniami a platnou legislatívou. „V rámci ich nastavenia však univerzita plánuje zvýhodniť tých, ktorí budú zaočkovaní,“ uzavrela.

Zdieľať

Autor: SITA

Všímajme si drobné príbehy obyčajných ľudí

13. 8. 2021, 12:53, Zdroj: [komentare.sme.sk](https://www.komentare.sme.sk), Vydavateľ: Petit Press, Autor: Marcel Uhrin, Sentiment: Negatívny, Téma: Fakulty a ústavy UPJŠ, Kľúčové slová: PF UPJŠ

Užívateľov za deň: 42.2 tis. GRP: 0,94 OTS: 0,01 AVE: 783 Eur

Aj najbanálnejší príbeh nám môže objasniť históriu či poukázať na prítomnosť.

Autor vyučuje zoológiu a ekológiu v Ústave biologických a ekologických vied PF UPJŠ

V roku 2016, v čase vrcholiacej migračnej krízy, mi mama povedala, že pri pohľade na ženy v Idomeni si predstavuje vlastnú tehotnú mamu, ako s ňou sestrou odchádza do Sudet, že uvažuje nad jej strachom.

Mama bola karpatská Nemka zo Smolníckej Huty. Mala tri roky, jej sestra dva niekedy v roku 1944 museli odísť s mamou so starou mamou, omikou, z rodnej dediny. Lebo Nemci, lebo Rusi, lebo dekréty, lebo vojna, všeličo zároveň nič.

Na ceste sa k nim zvláštnym spôsobom pridral brat. Narodil sa v lágri niekde v severných Čechách. Vrátili sa v roku 1945 so zastávkou v akomsi koncentračnom tábore na Slovensku.

((piano))

Francúzska existencialistická spisovateľka a filozofka Simone de Beauvoir v útlej eseji o poslednej ceste svojej umierajúcej mamy Veľmi ľahká smrť detailne opisala svoje pocity, predovšetkým sa však s mamou, ktorá žila obrátená k vonkajšiemu svetu, stratená v sebe samej, neustále rozprávala a zapisovala si jej príbehy a spomienky.

Na túto esej som často spomínal v prvých mesiacoch tohto roku, keď som až do maminho skonu v máji denne pri nej večer sedával na peľasti rozheganej postele buď som jej čítal z knihy, alebo ju nútil do spomínania.

Obraz pražského Václavského námestia, kde s bratovým nočníkom v ruke cupitá za mamou sestrou, mi ustatým hlasom rozprávala spoza zavretých viečok. Obraz je nejasný, však bola maličká. Vtedy som mame pripomenul, čo sa nám podarilo vypátrať.

Historička Soňa Gabzdilová nám v štúdiu Sústreďovacie tábory na Slovensku v roku 1945 niečo naznačila. V Smolníku boli internované celé rodiny (medzi nimi najmladšie 4-mesačné dieťa najstaršia 78-ročná žena), ktoré sa vrátili do Smolníka, resp. do Smolníckej Huty.

Mama vtedy cez slzy, ale aj radostne povedala, že konečne vieme viac: to štvormesačné dieťa bol určite jej brat.

Do zásuviek rodinných pamätí dlho ukladaný príbeh sa zrazu prepojil s veľkou históriou.

Z množstva iných príbehov rezonuje ešte jeden, obaja sme pri ňom slzili, bol som už jeho detským predstaviteľom.

Jeden deň môj starý otec odviazal nášho čierneho vlčiaka niekam s ním odišiel. Mama tvrdila, že otec, dobrák Imre báči, len chcel pomôcť chorému zvieratú aj chudobným ľuďom z osady, uvarili si z neho guláš.

Sediac vtedy na peľasti, vyrojili sa mi v hlave len nedávno v našej dedinskej krčmičke odpočuté slová. Na terase sedí niekoľko pripitých chlapov a strieľajú si zo spievajúcej, tiež podguráženej Rómky.

Utekaj do osady, lebo príde Kotleba, utekaj, lebo potom sa ide na výlet do Osvienčimu.

Aké ohromne vysoké a pichľavé ploty tu máme vystavané z driemajúceho rasizmu. Radšej som mame, bývalej učiteľke, pripomenul, akú plnú vaňu kvetov sme doma vždy mali na Deň učiteľov. Uspokojená zaspala s nebadaným úsmevom na perách.

Autor: Marcel Uhrin

Univerzitné pracoviská

Slovenské univerzity dávajú na výber: Očkovaný nemusí bývať na izbe s neočkovaným

14. 8. 2021, 7:00, Zdroj: [topky.sk](#), Vydavateľ: Zoznam, s.r.o., Sentiment: Ambivalentný, Téma: Univerzitné pracoviská, Kľúčové slová: študentský domov

Užívateľov za deň: 641.8 tis. GRP: 14,26 OTS: 0,14 AVE: 1682 Eur

Ilustračné foto

Zdroj: TASR - Martin Baumann

včera o 07:20

BRATISLAVA – Ak nebudete chcieť zaočkovaný študent bývať s nezaočkovaným, nemusí. Niektoré slovenské vysoké školy a univerzity otvorene priznali, že na takúto požiadavku budú prihliadať pri prideľovaní izieb na vysokoškolských internátoch.

V spoločnosti pozorujeme v téme očkovania veľké napätie. Zatiaľ čo jedna skupina vakcínu odmieta z rôznych dôvodov, druhá sa pre jej podanie rozhodla. Na základe toho však začala rezonovať nová diskusia a to ohľadom toho, či by mali pre obe skupiny platiť iné pravidlá a ak áno, tak v čom.

To, ako sa k tejto problematike postavia, museli riešiť aj vysoké školy pri prideľovaní ubytovania na svojich internátoch. Mnohé sa rozhodli vďaka zaočkovaným akceptovať. Možnosť výberu dáva aj Univerzita Komenského v Bratislave. Tá uviedla, že proces prideľovania ubytovania u nich prebiehal ešte v júli a momentálne si študenti vyberajú už konkrétnu izbu. "Pri prideľovaní ubytovania sme nezohľadňovali ani nezisťovali či sú alebo nie sú žiadatelia o ubytovanie zaočkovaní. V týchto dňoch však prebieha medzi ubytovanými dotazníkový prieskum, v ktorom zisťujeme podiel zaočkovaných a nezaočkovaných na všetkých internátoch UK," uviedli.

Zdroj: Getty Images

V prípade, že zaočkovaný študent nebude chcieť bývať s nezaočkovaným, môže požiadať o pridelenie inej izby. PCR testy však nateraz od nezaočkovaných študentov nevyžadujú. To sa ale môže zmeniť. "Sprisňovanie režimu závisí od vývoja epidemickej situácie a následných nariadení," uviedla univerzita.

Na zaočkovanosť bude prihliadať aj Prešovská univerzita v Prešove. Na pravidlách v súvislosti s ubytovaním študentov aktuálne ešte len pracujú, nakoľko do začiatku akademického roka je jeden a pol mesiaca a situácia, ako aj opatrenia sa pomerne rýchlo menia. "Samozrejme, epidemiologickú situáciu pravidelne monitorujeme a pravidlá pripravujeme tak, aby boli v súlade s aktuálnymi protipandemickými opatreniami a platnou legislatívou. V rámci ich nastavenia však univerzita plánuje zvýhodniť tých, ktorí budú zaočkovaní," jasne tvrdia.

Zdroj: TASR/Marko Erd

Akceptovať to, ak bude chcieť zaočkovaný študent bývať iba so zaočkovaným, bude aj Univerzita Pavla Jozefa Šafárika v Košiciach. "V prípade, ak zaočkovaný študent prejaví záujem o ubytovanie výlučne so zaočkovanou osobou, vedenie **Študentských domovov** UPJŠ v Košiciach zohľadní takúto požiadavku. Pri zavádzaní všetkých opatrení v ubytovacích zariadeniach UPJŠ budeme vychádzať z usmernení štátnych autorít," uviedli.

Univerzita Mateja Bela v Banskej Bystrici zasa avizovala, že plánuje určiť konkrétne pravidlá pre ubytovaných študentov, ktorých splnenie budú mať zaočkovaní študenti určite jednoduchšie. "Od nezaočkovaných študentov budeme vyžadovať na pravidelnej báze negatívne testy. Právo ubytovať sa v **študentských domovoch** UMB bude mať každý študent, ktorý bude dodržiavať stanovené pravidlá. Tie budú vychádzať z aktuálnej situácie s cieľom čo najviac chrániť ubytovaných študentov a zamestnancov UMB," informovali.

Zdroj: Topky:Ján Zemiar

Technická univerzita v Košiciach si v tomto smere dáva ešte načas. Zdôvodnili to tým, že semester sa u nich začína až 21. septembra a dovtedy sa môže situácia zmeniť. "Na internátoch sme pripravení na rôzne varianty, v prípade potreby vieme zriadiť karanténne strediská tak, aby sme zabezpečili čo najplynulejší príchod študentov," uviedli. "Neplánujeme deliť študentov na očkovaných a neočkovaných, budeme postupovať podľa momentálne platných nariadení a odporúčaní príslušných orgánov. Prevádzka **študentských domovov** a jedální bude zabezpečená v zmysle aktuálnych epidemiologických opatrení, vydaných Úradom verejného zdravotníctva," uviedla.

Zdroj: Topky:Ján Zemiar

Riešenia v súvislosti so začiatkom akademického roka hľadá aj Trnavská univerzita v Trnave. "V každom prípade musíme rešpektovať všeobecne záväzné pravidlá, ktoré sú aktuálne platné a ktoré budú platné počas akademického roka. Tie nateraz nedovoľujú uprednostňovať zaočkovaných študentov pred nezaočkovanými ani pri vstupe na akademickú pôdu a ani pri prijímaní do ubytovacích zariadení," uviedol rektor univerzity René Bilík.

Ekonomická univerzita v Bratislave tvrdí, že v prípade, že bude situácia rovnaká, aká je v tomto období, nebude zavádzať žiadne obmedzenia ani opatrenia. "V prípade zhoršenia pandemickej situácie, budeme prijímať opatrenia operatívne," dodali.

Galéria

Vysokoškolské internáty zvažujú možnosti: Môže očkovaný odmietnuť bývať na izbe s neočkovaným? [🔗](#)

📅 14. 8. 2021, 14:16, Zdroj: hlavnydennik.sk [🔗](#), Autor: Diana Zaťková, Sentiment: Ambivalentný, Téma: Univerzitné pracoviská, Kľúčové slová: študentský domov

Užívateľov za deň: 16.8 tis. GRP: 0,37 OTS: 0,00 AVE: 745 Eur

14/08/2021

Vysokoškolský internát Družba Univerzity Komenského v Bratislave / TASR

Slovenské vysoké školy a univerzity sa už pripravujú na nový školský rok a otvorenie brán internátov. Niektoré z nich otvorene priznali, že sa pripravujú aj na požiadavku, že zaočkovaný študent nebudete chcieť bývať s nezaočkovaným. Nemusí. Budú na to prihladať pri prideľovaní izieb, píše portál topky.sk.

Študenti budú mať možnosť výberu

Možnosť výberu dáva aj Univerzita Komenského v Bratislave. Uviedla, že proces prideľovania ubytovania u nich prebiehal ešte v júli a momentálne si študenti vyberajú už konkrétnu izbu.

„Pri prideľovaní ubytovania sme nezohľadňovali ani nezisťovali či sú alebo nie sú žiadatelia o ubytovanie zaočkovaní. V týchto dňoch však prebieha medzi ubytovanými dotazníkový prieskum, v ktorom zisťujeme podiel zaočkovaných a nezaočkovaných na všetkých internátoch UK,“ uviedli.

Na zaočkovanosť bude prihladať aj Prešovská univerzita v Prešove. „Samozrejme, epidemiologickú situáciu pravidelne monitorujeme a pravidlá pripravujeme tak, aby boli v súlade s aktuálnymi protipandemickými opatreniami a platnou legislatívou. V rámci ich nastavenia však univerzita plánuje zvýhodniť tých, ktorí budú zaočkovaní,“ tvrdia v Prešove.

Možnosť výberu dáva aj Univerzita Pavla Jozefa Šafárika v Košiciach. „V prípade, ak zaočkovaný študent prejaví záujem o ubytovanie výlučne so zaočkovanou osobou, vedenie **Študentských domovov** UPJŠ v Košiciach zohľadní takúto požiadavku,“ uviedli.

Pravidlá sa budú meniť podľa situácie

Univerzita Mateja Bela v Banskej Bystrici zasa avizovala, že plánuje určiť konkrétne pravidlá pre ubytovaných študentov. „Od nezaočkovaných študentov budeme vyžadovať na pravidelnej báze negatívne testy. Právo ubytovať sa v **študentských domovoch** UMB bude mať každý študent, ktorý bude dodržiavať stanovené pravidlá. Tie budú vychádzať z aktuálnej situácie s cieľom čo najviac chrániť ubytovaných študentov a zamestnancov UMB,“ informovali.

Technická univerzita v Košiciach zatiaľ iba pozorne sleduje stále sa meniacu situáciu. „Neplánujeme deliť študentov na očkovaných a neočkovaných, budeme postupovať podľa momentálne platných nariadení a odporúčaní príslušných orgánov. Prevádzka **študentských domovov** a jedální bude zabezpečená v zmysle aktuálnych epidemiologických opatrení, vydaných Úradom verejného zdravotníctva,“ uviedla.

Odborníci o očkovacej lotérii: „Je to premrhaná príležitosť, utvrdí v Slovákoch pocit sprisahania“

Nikoho nechcú uprednostňovať

Podobne je na tom aj Trnavská univerzita v Trnave. „V každom prípade musíme rešpektovať všeobecne záväzné pravidlá, ktoré sú aktuálne platné a ktoré budú platné počas akademického roka. Tie nateraz nedovoľujú uprednostňovať zaočkovaných študentov pred nezaočkovanými ani pri vstupe na akademickú pôdu a ani pri prijímaní do ubytovacích zariadení,“ uviedol rektor univerzity René Bilík.

Ekonomická univerzita v Bratislave tvrdí, že v prípade, že bude situácia rovnaká, aká je v tomto období, nebude zavádzať žiadne obmedzenia ani opatrenia. „V prípade zhoršenia pandemickej situácie budeme prijímať opatrenia operatívne,“ dodali.

Autor: Diana Zaťková